

במדינה

(המשך מעמוד 38)

על הפרק עמדה השאלה: האם מותר להכריז על כפרט, ולאיש-ציבור בכלל, לגבות שכר של אלפי דולרים (או מאות אלפי לירות) עבור הרצאה בקהילה יהודית בחו"ל?

אפשרות שלישית. כשהוצגה שאלה זו השבוע למשה דיין, לעיניה של מצלמת הטלוויזיה, השיב תשובה שהיתה מדהימה ממש בחוצפתה.

אמר דיין: וכי יהיה יותר טוב אם לא אנאם בני הקהילה היהודית, והם לא ישמעו את דברי? הרי בנאומי אני עושה תעמולה לישראל!

כך העמיד דיין ברירה בין שתי אפשרויות: שישלמו לו סכום-עתק עבור הריצה, או שלא יופיע.

הוא לא העלה כלל על הדעת אפשרות שלישית: שהוא ינאם בקהילה היהודית בחינם, תמורת כיוסי ההוצאות בלבד.

40 כרטיסים הוזמנו. אולם פרשת ההוצאות של כמה מנכבדי המדינה סותר מה המוצע אף מעבר לאלו שהועלו.

השבוע שילם שבועון גרמני לדיין סכום של 10 אלפים דולר (יותר מ-300 אלף ל"ר) עבור ראיון עיתונאי רגיל, שלא אך אלא שעה-שעתיים, מן הסוג שכל איש-ציבור מעניק אותו לעיתים מזומות בנות בחינם.

אך ניתן להניח, כי השבועון עשה את חשבונו, שהדבר כדאי.

לא כן המצב לגבי הרצאות מסוימות. כך שילם גוף יהודי אמריקאי לדיין 10 אלפים דולר עבור הרצאה — אך ימים מעטים לפני עריכתה, נסתבר, כי נמכרו רק 40 כרטיסים, במחיר 25 דולר הכרטיס.

מדוע מוכנים מוסדות אמריקאים יהודיים לשלם סכומים מופלגים כאלה עבור הרצאות?

קרנות סודיות. אחת הסיבות התגלו — תה בשנים האחרונות במהלך חשיפתן של מעורבות הסיי-איי, סוכנות-הביון ה"מרכזית של ארצות-הברית.

בין השאר התגלה, כי לסוכנות יש חב"רות רבות, המממנות קרנות ציבוריות ואקדמיות שונות. כאשר רוצה הסוכנות להעניק לפלוני סכומי-כסף גדולים, תמורת שירותיו לטובת הסוכנות או לטובת ארצות-הברית, או כמקדמה עבור שירותים לטובת האיש, מוזמן האיש לסיידת-הרצה.

אחת המטרות סכומים אגדתיים, ברחבי ארצות-הברית, לפני מוסדות לגיטימיים שונים, אוניברסיטות ומודעונים. כך מקבל האיש את הכסף בדרך חוקית וגלויה, ואיש אינו יכול להאשימו בקבלת שוחד.

דרך אחרת לקבלת שוחד נתגלתה במישפט מישרד-ההסברה בדיוס-אפריקה (העולם הזה 2197). כאשר גילה מנכ"ל-המישרד לשעבר, כי הזמין מדינאים וע"י חונאים מישראל לביקורים ולבילויים ב"דרום-אפריקה, על-חשבון קרנות סודיות של שירותי-ההבטחה של המישרד הגז"עני, כשחוד עבור שירותי-תעמולה*.

ברוך באוניה. אף אחד מן החששות האלה אינו חל, כמובן, על הח"כים ש"שמותיהם הוחזרו בקשר להוצאות-לבשר-עתק — משה דיין עצמו, אבא אבן ויצחק רבין, או השגריר-לשעבר שימחה דיניץ, שאף הזמין להשתתף כנואם, במסיגרת תוכנית-בידור, בהפגנת-מחולל-ביום הקאריבי.

רבין, שחזר השבוע מחו"ל, אחרי ש"נעדר מן ההצבעה על חוקי-ההגנה, הודיע, כי לא נשא במסעו זה נאומים בשכר. אולם כאשר עלה הנושא השבוע לדין בכנסת, הוסימו הכל, כי המצב אינו בריא. הושמעו הצעות שונות. ביניהן: להנהיג בכנסת את כללי-האתיקה של הסנאט האמריקאי, המתירים לסנאטור לקבל עבור כל ההוצאות והמאמצים רק סכום מסוים — בסך-הכל 15% ממשכורתו בסנאט. הצעה אחרת: לקבוע כללים שיהיה מה מותר ומה אסור לח"כ, ובין השאר, שאסור לגבות שכר עבור נאומים לפני מוסדות יהודיים.

חלק מן ההוצאות משולמות על-ידי עמישראל. בניגוד לשוטר-הראש של הנ"ר קייסינג'ר, לחשל, המתקבלים שכר מכיס הפרטי, מספקת מדינת-ישראל על-חשבונה שוטר-ראש לדיין.

ח"כ אמנון רובינשטיין, שהוזכר ב"העולם הזה בהקשר זה, הודיע, כי מעולם לא נסע לדרום-אפריקה על-חשבון שלווה כלשהי של המישרד הגזעני, אלא להי"פ, נסע לאורך כל אוניברסיטה שפעלה נגד מישרד-האפאריטהייד.

מדוע הגישה המישראלית

תלונה על תקיפת שוטר

נגד ספריית ה"בוהימה"

עי ובריא אורח ברחוב בני-יהודה בתל-אביב חזו-בערב היום הרביעי, בשבוע שעבר, בסצנת אלימות נדירה. בדיוק בפנות רחוב פרישמן, נאבקה ספרית העילית התל-אביבית, ויולט דלאל, עם שוטר, שניסה להכניסה לתוך גיידת. לאו דווקא באופן העדין ביותר. אך לשווא.

מסביב לזירת הקרב נאסף קהל צופים רב. חלקו עורר את ויולט לא להיכנע לשוטר. נערה מתוך הקהל פרצה בבכי היסטרי, ספק למראה האלימות, ספק למראה הכוחות הבלתי שקולים. אולם ויולט לא ניכנעה בקלות. היא נאחזה בכל כוחותיה במוטות גדר הביטחון, לאורך שולי המידרכה, וצעקה כל העת: "אני לא ניכנסת אתך לגיידת. אני מפתחת ממך. תביא שוטר אחר, אתך אני לא ניכנסת."

לבסוף ויתר השוטר על תוכניתו המקורית. העדיף להזעיק תגבורת כדי לפנות את הספרית הסרבנית לתחנת המיטרה. תוך כמה דקות הופיעו במקום כעשרה שוטרים ושוטרות. בכלי רכב שונים, כולם מוכנים ומזומנים לקרב נגד ויולט.

הופעת השוטרים הרחיבה את המהומה. האורות הכחולים המהבהבים, מכשירי הקשר המטרטרים והשוטרים המתרוצצים אנה ואנה, ספק מהלקים פקודות, ספק צועקים איש על רעהו, הרחיבו את קהל הסקרנים.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

אחרי שהוכיחו מי שולט בזירה, הוכנסה ויולט אחר כבוד לגיידת והועברה לטיפולם המסור של שוטרי תחנת מרחב הירקון, ברחוב הרכבת. בתחנת המיטרה הודיעו השוטרים לוויולט, אחרי שנירגעה קצת מסערת הקרב, כי היא חשודה בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ובהתנגדות למעצרו חוקי. "זכותך לשתוק", אמרו לה, "אך את מוזהרת, כי כל דבר שתאמרי עשוי לשמש עדות נגדך בבית-הדין". ויולט לא טמנה ידה בצלחת.

ויולט והשוטרים

בערב נסעתי במכונית שלי הביתה, אחרי שעשיתי קצת קניות. פיתאום נתקעתי ברמזור של פרישמן — בני-יהודה. איך שאני מנסה להתניע מחדש, עוצרת לידי גיידת והשוטר אומר לי: "גברת, תיסעי! אור ירוק." אמרתי לו: "אתה לא רואה שאני תקועה? אולי תביא לעזור לי?"

השוטר ירד מהגיידת, ניגש אל המכונית ואמר לי: "גברת, תני לי את הרשיונות!" אמרתי לו: "בסדר, אם זה מה שאתה רוצה אז קח אותם." ונתתי לו. הוא חזר עם הרשיונות לגיידת והתיישב בפנים. שאלתי אותו שוב, אם הוא יכול לעזור לי, ואז הוא השיב בטון של פקודה: "בואי הנה!" יצאתי וניגשתי. הוא ישב בגיידת ועיין במיסמכים. אני דברתי אליו דרך החלון, אבל הוא התעלם ממני. פתאום הוא צעק: "אל תגידי לי מה לעשות!" הוציא את היד-דרך החלון ונתן לי סטירה. אנשים ראו את זה, ואחרי שהוא תפס מה שעשה הוא היה צריך לחפות על זה. אז הוא יצא מהגיידת והתחיל לדחוף אותי פנימה, כאילו שאני התנגדתי, ובגלל זה היה צריך להפעיל כוח.

האמת היא שהוא בכלל לא ביקש ממני להיכנס לגיידת. הוא סתם נתן לי סטירה ואחר-כך עשה הצגה, כאילו שאני התנגדתי להיכנס לדחף אותי פנימה. אבל אז פחדתי להיכנס. אם הוא נתן לי סטירה ליד אנשים, מי יודע מה היה עושה לי לבד. אמרתי לו שאני מפתחת לנסוע איתו. הוא ענה לי במכות בכל הגוף, שהפילו אותי על הארץ. גם כששכבתי על הכביש הוא המשיך להרביץ לי. יש לי עדים שראו הכל. אני לא יודעת למה, אני רק יודעת שחמד הייתה לי איזה רתיעה ממישטרה. חשבתני שזה משהו פסיכולוגי. עכשיו, אחרי המקרה, זה מאוד מוחשי.

הגישה תלונה נגד יריבה השוטר, בגין שימוש בכוח שלא כחוק. שמה של ויולט דלאל אינו מוכר לאחרונה בטורי הרמילות. מזה שנים שהיא בורחת מפני הפירסום כמו מפני אש. אולם היא זכורה עדיין, כמי שהיתה דמות מרכזית בבוהמה התל-אביבית בשנות ה-60' היפות והטובות.

את חיי החברה שלה היא מנהלת מגלריה 93, שבבעלותה. לצד דברים יפים — כך נקראת התערוכה המוצגת שם עתה — מפעילה ויולט במקום גם סלון לתיסרוקות. המחר שהיא גובה עבור טפול בשיער הראש של נשות החברה התל-אביביות הפך כבר לשם דבר. כולם יודעים שוויולט גובה מלירה אחת עד כמה אלפי לירות לתיספורת. הכל לפי מצבי-הרוח.

ויולט היא מוסד. את דרכה בארץ החלה הנערה ילידת עיראק במעבדת יד-המעבד, שהפכה לימים לנווה-שרת. היא גדלה במישפחה מרובת ילדים, וכבר מגיל קטן צפו לה עתיד. ואכן ויולט הגיעה רחוק — עד ללונדון שבאנגליה. שם למדה ארבע שנים אמנות.

בין מיבציעה בארץ נמנים הכנת התלבושות להצגות מלכת האמבטיה וקרחת, ולערב שירי ג'ורג' בראטנס של יוסי בנאי. במשך שנים התגוררה בכפר-שמרליה. לפני שש שנים נישאה, ומה שלוש שנים היא חיה בניפרד מבעלה, בדירת סטודיו שעיצבה במו ידיה, ברחוב הירקון.

כאשר נודע בעיר כי ויולט הסתכסה בתקרית אלימה עם שוטר, מכריה וידידה לא התפלאו. ויולט יודעה במיגוה הסוער, אולם תמיד היא מפנה אותו לאפיקי צידה.

מה קרה בעצם בין ויולט לשוטר?
מספרת ויולט:

תורגמן, למרות שלא הכירה אותו אישית, כזוכת היותו נכה. הוא סיפר לה כי נפצע במלחמת-ההתשה, וכי הוא מכיר את בנה רמי, שבו טיפל בבאר-שבע. לי סילבי אין בן.

לפני כשנתיים פירסמה סילבי קשת כתב-בה בשם "אריק מלך ישראל" ובה ליגלגה על אריק שרון. חמישה ימים אחרי כן התפוצץ ליד דלת ביתה מיטען-חבלה. רק בנס לא נפגע איש.

תורגמן התקשר אליה לפני ואחרי הפייצוץ, ושאל אם אינה חושבת בתוך תוכה שזה מגיע לה. שעות אחדות אחר-כך הגיע לביתה של סילבי. הוא צילצל באינטר-קום וביקש ממנה לפתוח לו את הדלת, אך היא סרבה ואמרה לו להסתלק מה"מקום. הוא הלך משם אף מבלי שנכנס לבניין, ונעלב עד עמקי נשמתו מהיחס שגילתה כלפיו העיתונאית.

מחמת העלבון לא שב להתקשר לסילבי יותר משנה וחצי. רק כאשר התפרסמה כתבה נוספת שלה, בחודש אוגוסט בשנה שעברה, בשם "החוקא הנגול", לא עמד בפיתוי והתקשר אליה שוב.

כאשר שמעה סילבי את הקול המוכר, ואת ההשוואה לאניס מנצור, טרקה את השפופרת וסרבה להמשיך בשיחה. אך תורגמן לא הניח. בזעם צעק עליה בטלפון כי הוא חושב שהיא כותבת כמו נאי צית מוזהמת.

העיתונאית התלוננה במישטרה על הטרדות ועל המלים המעליבות שאמר לה תורגמן בטלפון. הוא נחקר, ושוחרר בעריכות עצמית. אך הוגש נגדו כתב-אישום על הטרהה טלפונית.

התביעה הפלילית נגד תורגמן התבררה בימים אלה בפני שופט-השלום התל-אביבי, ב"ד דוד שטינמן. גם קשת וגם תורגמן העירו בבית-המישפט.

(המשך בעמוד 49)

עיתונות

העיתונאית והפסיכיאטר

הפסיכיאטר הפריד את העיתונאית במזפון, קרא לה נאצית מוזהמת! והורשע

"את כמו אניס מנצור, עורך העיתון המצרי אוקטובר", אמר הקול המוכר ב"טלפון, וסילבי קשת טרקה את השפופרת. היא הכירה את הקול מאז מלחמת יוסי-הכיפורים. בעל הקול, יעקב תורגמן (43), פסיכיאטר ונוירולוג, נהג לטלפן אליה ולהגיב על כתבות שונות שלה. שהתפרסמו בידעות אחרונות. הוא היה מתווכח איתה, ומחליף דעות" כדבריו.

סילבי סיפרה בבית-המישפט כי סבלה באור-רוח את שיחותיו הארוכות של